

Αριθμός απόφασης 16892/2010

Αριθμός κατάθεσης αγωγής/2009

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Γεωργία Στεφανίδου, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Μαρία Μωραΐτου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριο του, στις 28 Ιανουαρίου 2010, για να δικάσει την αγωγή με αριθμό καταθέσεως/9-6-2009, με αντικείμενο αναγνωριστική κυριότητας ακινήτου, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Λ. Π. του Σ., κατοίκου Δ.Δ. Κ. του Δήμου Κ. Νομού. Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας του δικηγόρου Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (Α.Μ. 5286), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Σ. Β. του Ι., κατοίκου Δ.Δ. Κ. του Δήμου Κ. Νομού. Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Νικολάου Μπακίτζα (Α.Μ. 725), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο ενάγων με την κρινόμενη αγωγή εκθέτει ότι κατέστη κύριος με παράγωγο τρόπο (δωρεά) του με αριθμού 412 τεμαχίου αγρού, Α' κατηγορίας, κειμένου στο Αγρόκτημα Κ. του Δημοτικού Διαμερίσματος Κ. του Δήμου Κ., Νομού Θεσσαλονίκης, εκτάσεως 14.375 τμ, που ειδικότερα περιγράφει στην αγωγή του κατά όρια και προσανατολισμό, μετά της επ' αυτού διώροφης οικίας. Ότι ο ειδικός του δικαιοπάροχος ήταν κύριος του επιδίκου με παράγωγο τρόπο (κληρονομική διαδοχή). Ότι ο εναγόμενος, κάτοχος του όμορου με αριθμό 411 κληροτεμαχίου το έτος 1997 κατέλαβε τμήμα του ακινήτου του εμβαδού 388,13 τμ, το οποίο ειδικότερα περιγράφει, καταπάτηση που έγινε αντιληπτή από τον ίδιο το έτος 2008, οπότε επιχείρησε να προβεί σε οριοθέτηση και περίφραξη του ακινήτου του. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, επειδή ο εναγόμενος αρνείται να του αποδώσει την εδαφική λωρίδα που κατέλαβε, και κατέχει έως σήμερα, ζητεί να αναγνωριστεί κύριος της επίδικης εδαφικής λωρίδας εμβαδού 388,13 τμ, αξίας 26.709,15 ευρώ, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να την αποδώσει. Τέλος ζητεί να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων.

Η αγωγή με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα αρμόδια εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου που είναι καθ ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκαση της (άρθρο 11,14 παρ.2 και 29 του ΚΠολΔ), κατά την προσήκουσα τακτική

διαδικασία (άρθρα 215 του ΚΠολΔ επ.) και είναι νόμιμη. Στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 497, 369, 1033, 1094, 1192 του Α., 943,907,908 και 176 του ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, αφού για το παραδεκτό της ασκήσεως της περίληψη της έχει εγγραφεί στα βιβλία διεκδικήσεων του Υποθηκοφυλακείου Κουφαλίων εις τόμο 11 και αριθμό 76 (βλ. σχ. το με αριθμ. 1214/2009 πιστοποιητικό του ως άνω Υποθηκοφυλακείου), ενώ έχει καταβληθεί το προσήκον για το αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων κρατήσεις (βλ. σχ. το με αριθμ. 11975237 διπλότυπο τύπου Β της Β-Γ Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης και το υπ' αριθμ. 1535030 γραμμάτιο της Ε. υπέρ ΤΝ).

Από τις διατάξεις της αγροτικής νομοθεσίας και ιδίως από το άρθρο 79 παρ.2 του Αγροτικού Κώδικα συνάγεται, ότι το ακίνητο που παραχωρείται ως κλήρος σε πρόσωπο δικαιούμενο αγροτικής αποκατάστασης θεωρείται από την παραχώρηση του ότι διατελεί κατά νόμο στην αποκλειστική καλόπιστη νομή του κληρούχου και αν ακόμη αυτός δεν έχει επιληφθεί της κατοχής του κλήρου (Ολ.ΑΠ701/1971). Έτσι το ακίνητο δεν ήταν δεκτικό νομής και χρησικτησίας από άλλον, ο οποίος έτσι δεν μπορούσε να αποκτήσει την κυριότητα αυτού με τακτική ή έκτακτη χρησικτησία, ούτε να αντιτάξει κατά του διεκδικούντος τον κλήρο κληρούχου ή των κληρονόμων του την από το άρθρο 249 ΑΚ ένσταση εικοσαετούς παραγραφής της διεκδικητικής αγωγής. Όμως από 23-5-1968 ισχύει ο αν. ν. 431/1968, που ορίζει στο μεν άρθρο 1 παρ.1 αυτού, ότι από την έναρξη της ισχύος του νόμου (επιφυλασσομένης της ισχύος του άρθρου 27 του ν.δ. 2185/1952) επιτρέπεται στους κατά την εποικιστική νομοθεσία κληρούχους η εκποίηση ή οπωσδήποτε διάθεση με δικαιοπραξίες εν ζωή των πάσης φύσεως κλήρων τους, με το μοναδικό περιορισμό της μη κατάτμησης των τεμαχίων της οριστικής διανομής, ο οποίος ισχύει και για κάθε περαιτέρω μεταβίβαση, στο δε άρθρο 2 παρ.1 εδ. β' αυτού, ότι σε περίπτωση κατάσχεσης ή πλειστηριασμού του κλήρου με επίσπευση του ενυπόθηκου δανειστή τηρείται μόνον ο περιορισμός της μη κατάτμησης των τεμαχίων της οριστικής διανομής. Από τις συνδυασμένες αυτές διατάξεις του αν.ν. 431/1968 προκύπτει, ότι η απαγόρευση της κατάτμησης των τεμαχίων της οριστικής διανομής αποτελεί γενική αρχή που εφαρμόζεται στη μεταβίβαση της κυριότητας του κλήρου όχι κληρούχου. Επομένως από την ισχύ του αν.ν. 431/1968 ο κληρούχος παύει να λογίζεται κατά πλάσμα νομέας του κλήρου και αν δεν τον κατέχει πραγματικά και είναι δυνατή η χωρίς τη θέληση του κτήση της νομής ολόκληρου του κληροτεμαχίου, όχι όμως και του τμήματος του, γιατί στην περίπτωση αυτή επέρχεται κατάτμηση του κληροτεμαχίου. Η απαγόρευση δηλαδή της κατάτμησης δεν αναφέρεται μόνο στον κατά κυριότητα τεμαχισμό του κληροτεμαχίου, αλλά και στον κατά νομή τεμαχισμό, αφού διαφορετικά η κατάτμηση θα επιτυγχανόταν ισοδυνάμως με την απόκτηση μία φορά της νομής του τμήματος του κληροτεμαχίου και την έκτοτε διαρκή προστασία της έναντι τρίτων. Ο τρίτος, που επιλήφθηκε της νομής τμήματος κληροτεμαχίου και όχι του όλου δεν προστατεύεται ούτε κατά τον νομέα του όλου, ούτε κατά οποιουδήποτε άλλου όταν αποβληθεί από το τμήμα του κληροτεμαχίου που νεμόταν, γιατί αλλιώς θα είχε διαρκή προστασία, που θα επέφερε κατάτμηση. Συνεπώς είναι ανεπίτρεπτη όχι μόνο η κτήση της κυριότητας από τρίτο σε βάρος του κληρούχου ή των καθολικών ή των ειδικών διαδόχων του με τακτική ή έκτακτη χρησικτησία, αλλά και η λόγω συμπληρώσεως του χρόνου παραγραφής άρνηση αποδόσεως του τμήματος του κλήρου (άρθρο

272 Α.Κ.) αφού με αυτήν ουσιαστικώς παγιώνεται η μη ανεκτή από το νόμο φυσική κατάτμηση του κλήρου (σχετ. Ολομ.Α.Π. 15/2004 568/1986, 1520/1982).

Στην προκείμενη περίπτωση ο εναγόμενος αρνείται αιτιολογημένα την αγωγή, ισχυρίζεται ότι η επίδικη εδαφική λωρίδα, εμπεριέχεται στο με αριθμό 411 τεμάχιο αγρού της οριστικής διανομής του Αγροκτήματος Κ., το οποίο παραχωρήθηκε στον πατέρα του για αγροτική του αποκατάσταση. Ότι ο ίδιος είναι επικαρπωτής του με αριθμ. 412 κληροτεμαχίου, στο οποίο εμπεριέχεται η επίδικη εδαφική λωρίδα και το καλλιεργεί ο ίδιος ήδη από το έτος 1986. Ότι σε κάθε περίπτωση, ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι η επίδικη εδαφική λωρίδα, εμπεριέχεται στο ακίνητο του ενάγοντος, ήτοι το με αριθμ. 412 τεμάχιο της οριστικής διανομής, η αξίωση του ενάγοντος έχει παραγραφεί, καθόσον έχουν παρέλθει από την αποβολή του τουλάχιστον είκοσι έτη. Ο επικουρικά προβαλλόμενος ισχυρισμός (ένσταση) περί παραγραφής της αξίωσης του ενάγοντος είναι μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην προηγηθείσα νομική σκέψη, καθόσον η επίδικη εδαφική λωρίδα αποτελεί τμήμα κληροτεμαχίου.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, που με νόμιμη επίκληση οι διάδικοι προσκομίζουν, πλην του από τοπογραφικού διαγράμματος το οποίο η ενάγουσα το πρώτον προσκομίζει με την προσθήκη των προτάσεων της, αποδεικνύονται τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά Δυνάμει του υπ' αριθμ. 5346/1-4-2003 συμβολαίου δωρεάς της συμβολαιογράφου Κουφαλίων Μ. Κ. Α., που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του αρμοδίου Υποθηκοφυλακείου Κουφαλίων εις τόμο 273 και αριθμό 76 ο ενάγων κατέστη αποκλειστικός κύριος λόγω δωρεάς από τον παππού του Λ. Π., ενός ακινήτου αγροτεμαχίου που κείται στην περιοχή του Αγροκτήματος Κ. του ομώνυμου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Κ., με αριθμό 412, Α Κατηγορίας, εκτάσεως 14.375 τμ, το οποίο συνορεύει βόρεια με αγροτική οδό επί πλευράς ΑΒ 95 γρ.μ., νότια με τους αγρούς με αριθμούς 429 και 430 επί πλευράς ΕΓ 155,00 γρ.μ., δυτικά με τον με αριθμ. 411 αγρό επί πλευράς ΑΕ 115,00 γρ.μ., και βορειοανατολικά με Παλαιά Εθνική οδό επί πλευράς ΒΓ 130,00 γρ.μ., με την επ' αυτού υφιστάμενη διώροφη κατοικία συγκείμενη από ισόγεια αποθήκη εμβαδού 135 τμ, και οικία στον πρώτο όροφο εμβαδού 137,05 τμ. Ο ειδικός του δικαιοπάροχος κατέστη κύριος τούτου με την υπ' αριθμ. 4771/2002 πράξη αποδοχής κληρονομιάς της ίδιας συμβολαιογράφου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του ιδίου Υποθηκοφυλακείου στον τόμο 257 με αριθμό 60, με την οποία αποδέχθηκε την κληρονομιά του πατέρα του Σ. Π. Τμήμα του προπεριγραφέντος αγροτεμαχίου, το οποίο παραχωρήθηκε στον απώτερο δικαιοπάροχο του ενάγοντος προς αγροτική του αποκατάσταση κατά την οριστική διανομή του Αγροκτήματος Κ. το έτος 1929, εμβαδού 388,13 τμ, κειμένου στη δυτική πλευρά του, συνορευόμενο βόρεια επί πλευράς 3,90 γρ.μ με αγροτικό δρόμο, νότια επί πλευράς 2,85 γρ.μ με το με αριθμό 429 τεμάχιο αγρού, δυτικά επί πλευράς 115,00 γρ.μ με το υπ' αριθμ. 411 κληροτεμάχιο, και ανατολικά επί πλευράς 115,00 γρ.μ με υπόλοιπο τμήμα του κληροτεμαχίου του ενάγοντος, κατέχεται από τον εναγόμενο, επικαρπωτή του όμορου προς δυσμάς με αριθμό 411 κληροτεμαχίου.

Ο τελευταίος κατέχει την επίδικη εδαφική λωρίδα τουλάχιστον από το έτος 1986, οπότε και ανέγειρε επ' αυτού πρόχειρο παράπηγμα για την εγκατάσταση αρδευτικής γεώτρησης, πλην όμως τούτο δεν έγινε αντιληπτό από τον ειδικό δικαιούχο του ενάγοντος. Όταν ο τελευταίος το έτος 2008 αποφάσισε να το οριοθετήσει και να το περιφράξει κατά την αποτύπωση τούτου, διαπιστώθηκε από την διενεργήσασα την τοπογράφιση μηχανικό και μάρτυρα αποδείξεως, η οποία μετέβη δύο φορές στο επίδικο και εκτέλεσε δύο φορές την ίδια εργασία, ότι η ως άνω εδαφική λωρίδα εμβαδού 388,13 τμ (επίδικο) εμπεριέχεται στον τίτλο του ενάγοντος. Από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν αποδείχθηκε ότι η επίδικη εδαφική λωρίδα εμπεριέχεται στο με αριθμ. 411 κληροτεμάχιο επικαρπωτής του οποίου είναι ο εναγόμενος και ψιλός κύριος ο αδελφός του Κ. Β., δυνάμει της υπ' αριθμ./2009 δήλωσης αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Κουφαλίων Μ. Κ. Α., που μεταγράφηκε νόμιμα. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι το εμβαδόν του αγροτεμαχίου του ενάγοντος είναι μικρότερο, του αρχικώς παραχωρηθέντος στον κληρούχο και απώτερο δικαιούχο του, λόγω της διανοίξεως της παλαιάς εθνικής οδού, δεν αποδείχθηκε αληθινός, όπως προκύπτει από τη σαφή και κατηγορηματική κατάθεση της μάρτυρα αποδείξεως, που δεν αντικρούεται από κανένα άλλο αποδεικτικό μέσο, η οποία κατέθεσε ότι «ο εναγόμενος παίρνει από τον ενάγοντα 388 τμ, και αυτό δεν έχει καμία σχέση με το δρόμο».

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή, να αναγνωρισθεί ο ενάγων κύριος της επίδικης εδαφικής λωρίδας που περιγράφεται στο διατακτικό και το σκεπτικό της παρούσας, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του το αποδώσει. Το αίτημα του ενάγοντος να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή πρέπει ν' απορριφθεί δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε ότι η καθυστέρηση εκτέλεσης της παρούσας θα προκαλέσει σ' αυτόν σημαντική ζημία. Τέλος ο εναγόμενος πρέπει λόγω της ήττας του να καταδικαστεί στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος του (άρθρο 178 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ τον ενάγοντα αποκλειστικό κύριο μίας εδαφικής λωρίδας εμβαδού 388,13 τμ, η οποία συνορεύει βόρεια επί πλευράς 3,90 γρ. μ με αγροτικό δρόμο, νότια επί πλευράς 2,85 γρ.μ. με το με αριθμό 429 τεμάχιο αγρού, δυτικά επί πλευράς 115,00 γρ.μ με το υπ' αριθμ. 411 τεμάχιο αγρού, και ανατολικά επί πλευράς 115,00 γρ.μ. με υπόλοιπο τμήμα του κληροτεμαχίου του ενάγοντος, η οποία αποτελεί τμήμα του με αριθμό 412, Α Κατηγορίας αγροτεμαχίου, που κείται στην περιοχή του Αγροκτήματος Κ. του ομώνυμου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Κ., Νομού. Θεσσαλονίκης εκτάσεως 14.375 τμ, το οποίο συνορεύει βόρεια με αγροτική οδό επί πλευράς ΑΒ 95 γρ.μ., νότια με τους αγρούς με αριθμούς 429 και 430 επί πλευράς ΕΓ 155,00 γρ.μ., δυτικά με τον με αριθμ. 411 αγρό επί

πλευράς ΑΕ 115.00 γρ.μ., και βορειοανατολικά με Παλαιά Εθνική οδό επί πλευράς ΒΓ 130,00 γρ.μ..

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τον εναγόμενο να αποδώσει στον ενάγοντα την περιγραφόμενη στην προηγούμενη διάταξη εδαφική λωρίδα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος το ύψος των οποίων ορίζει σε χίλια διακόσια δέκα πέντε (1215) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, στις 7 Ιουνίου 2010.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ